

i, at det er heldigst at begynde med Plantningen. Vi kan saa senere tage det andet Spørgsmaal om Jordens Opdyrkning under Overvejelse. Men det er heller ikke af Vejen, at man allerede nu begynder at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, thi der skal, som sagt, Tid til det. Jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister i, at det er klogt at anvende den Kunstgødning, vi kan faa her til Landet, til allerede kultiveret Jord i Stedet for til nyopdyrket Hedejord. Men det, jeg navnlig vilde hende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, er, at der handles hurtigt, saaledes at vi faar en Del Arbejdere anvendt ved Plantningen i de kommende Maaneder og ved dette Stykke Arbejde beriger vort Land med en værdifuld Plantning.

Mølgaard-Nielsen: Som den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) nylig bemærkede, har Udvalget ikke haft flere Oplysninger, end der foreligger i Bilagene, angaaende det af mig før omtalte Spørgsmaal, og den ærede Ordfører henviste til, at det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) har klaret det. Det er ogsaa ganske rigtigt, og jeg sagde ogsaa Tak for den Oplysning, han gav. Jeg kan saa godt forstaa, at man i en Tid som denne, hvor det gælder om at faa saa megen Rug som muligt, er gaaet ud over de 2 Tdr. Land, som ellers er det normale, og under visse Forhold tager større Lodder med, saaledes som det ærede Medlem nævnedes Eksempler paa. Men jeg kan ikke rigtig indse, at de med 3—4 Tdr. Land ikke ogsaa kommer med i Aar, dersom der er Penge nok, eller hvis de ikke kan komme med i Aar, at de saa kommer med næste Aar. Jeg synes ikke, de burde udelukkes, dersom Pengene kan strække til. Det er, som sagt, en national Opgave for os at faa saa meget Areal som muligt besaaet med Rug, og jeg vil derfor atter anbefale, at man, hvis der kan blive Penge til det, ogsaa tager dem i Betragtning, som har ud over de 2 Tdr. Land, og som ikke fik Mergel sidste Sommer. I øvrigt vil jeg sige Finansudvalget og Ministeren rigtig Tak for den Bevilling, som her er stillet til Raadighed.

Vilhelm Rasmussen: Jeg vil takke for de gennemgaaende elskværdige Svar, der er givne paa de Spørgsmaal, jeg har ført frem, men vil dog have Lov til at knytte et Par Bemærkninger til Svarene.

Den ærede Ordfører for Finansudvalget (Rasmus Hansen) og den ærede

Minister udtalte angaaende Dyrebestanden ved Klampenborg, at de var betænkelige ved at gaa til en fuldstændig Nedskydning, og at det kun skulde ske i Nødsfald. Ja, den Betragtning deler jeg ganske. Vor Uenighed ligger paa et helt andet Punkt, idet jeg mener, der allerede for store Masser af Københavns Befolkning er en saadan Nødstilstand til Stede. Der er virkelig i København en særdeles stor Mængde Mennesker, der har det alt andet end forsvarligt, og naar saa Samfundet ejer en saadan stor Slette med fortrinlig Jordbund, der har henligget som Græsgange i det væsentlige i Aarevis, forekommer det mig, at Øjeblikket er kommet, da man bør udnytte denne Slette og anvende den til Fremstilling af menneskelige Livsfornødenheder, forskellige Arter af Havesager. Det vil blive hilst med den største Glæde, tror jeg, i København, til Trods for at alle Københavnerne selvfølgelig elsker Sletten ved Klampenborg med dens Dyrebestand, idet de dog sætter Menneskenes Velfærd over den æstetiske Nydelse, der er ved Bevarelsen af Sletten som Grønsvær. Jeg vil tilføje, at saa langt tilbage som i 1915 gjorde jeg opmærksom paa, at man burde sørge for at fremskaffe større Mængder af Livsfornødenheder til Menneskenes Brug. Derfor spørger jeg: Hvor længe skal vi vente? Hvorledes skal det konstateres, at der er Nødstilstand? Skal vi vente til 1919 eller 1920? Jo tidligere vi tager fat paa Arbejdet paa at forberede disse Strækninger til Opdyrkning, desto mere faar vi ud af det, den Dag det bliver paatrængende nødvendigt. Jeg vil dernæst takke den ærede Minister for hans imødekommende Bemærkninger om Svampeavl hos Landbrugerne, og jeg vil ligeledes takke den ærede Ordfører for den Velvillie, han lagde for Dagen. Det drejer sig dog selvfølgelig ikke om at dyrke Planter ude paa Marken, men om en rent gartnermæssig Dyrkning i Husene. Men nu forstaaer jeg den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han er villig til til tredie Behandling at fremsætte Forslag om en Bevilling paa 5,000 Kr., og at han kun ønsker, at Planteavlsudvalget skal være Mellemand mellem Dyrkerne og Staten paa den Maade, at det administrerer Pengene, og det kan jeg ikke have noget imod.

Jeg vil dernæst takke den ærede Minister og det ærede Medlem for Løvel-Kredsen (Nørskov) for deres Udtalelser angaaende Hedestrækningerne ved Hvilsom, men jeg forstaaer ikke, hvorfor man ikke